

*Проценко К. М., студентка гр. ТМ-61
Науковий керівник – Дробиш Л. В., к. е. н., доцент
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»*

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ

Сільський туризм – це специфічна форма відпочинку в приватних господарствах сільської місцевості з використанням майна та трудових ресурсів особистого селянського, підсобного або фермерського господарства, природно-рекреаційних особливостей місцевості та культурної, історичної та етнографічної спадщини регіону.

Ринкові трансформації в аграрній сфері України зумовили поширення підприємництва у сільській місцевості та спонукали сільських жителів до активної участі в економічних процесах на селі. Новим явищем для сільської економіки стало підприємство у сфері сільського туризму, яке розвивається переважно на основі приватних домогосподарств.

Сучасні умови розвитку та функціонування економіки розвинутих держав світу свідчать про вагомість та ефективність підприємницької діяльності у сфері туризму, який інтенсивно підвищує свою роль у створенні національного валового продукту і вже перетворився у динамічний сектор економіки [1].

Сільський туризм нині на сучасному світовому ринку кваліфікується як доволі прибутковий вид підприємницької діяльності. Світова практика свідчить про середній зріст сектора агротуризму на 6 % у рік [2]. Позитивною є й соціальна складова сільського туризму, яка тісно зв'язана з економічною складовою, і полягає у забезпеченні зайнятості сільського населення у сфері послуг на селі, підвищенні добробуту і, відповідно, сприянні розвитку сільських територій.

Підприємницьку діяльність у сфері сільського туризму може здійснювати чи не кожне домогосподарство, що має у власності житловий будинок, земельний наділ, трудові ресурси. Це майно є матеріальним втіленням капіталу, що може приносити дохід і

стати вагомим чинником зниження рівня бідності сільського населення. Лише підприємницькі здібності членів сільської родини, які володіють цим капіталом, та гарний менеджмент можуть активізувати його виробничу функцію та диверсифікувати джерела доходів селян. Тож підприємництво у сфері сільського туризму повинно спонукати жителів сільських територій вчитися використовувати наявний потенціал для отримання економічних вигод.

Соціально-економічне значення розвитку сільського туризму полягає в тому, що він:

- активізує розвиток місцевої інфраструктури;
- створює можливості для повноцінного змістовного відпочинку незаможної верстви людей;
- слугує охороні туристичних ресурсів, насамперед збереженню етнокультурної самобутності;
- активізує місцевий ринок праці, підвищує зайнятість, затримує молодь на селі, зменшуючи потребу в закордонному заробітчанстві.

Сільський туризм із кожним роком набуває все більшої популярності. Він дає змогу, з одного боку, активізувати малозабезпечені верстви населення, які можуть розраховувати на відносно дешевий відпочинок, а з іншого боку – сприяти розвитку селянських господарств, які надають послуги сільського туризму.

Список використаних інформаційних джерел

1. Фарйон О. О. Сільський зелений туризм: поняття, функції й тенденції розвитку в Україні та світі / О. О. Фарйон // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону : наук. зб. – 2013. – Вип. 9. – Т. 2. – С. 151–156.
2. Транченко Л. В. Социальное значение зеленого туризма в контексте развития сельских территорий Украины [Електронний ресурс] / Л. В. Транченко, С. В. Тымчук, Л. Н. Нецадим // Современные технологии управления. – 2015. – № 1 (49) – URL: <https://sovman.ru/article/4908/> (дата звернення: 15.12.2020). – Назва з екрана.